

1588 non suppetunt. Hi aliquot ante annos, Epernonio suadente, ut a regio nunquam latere discederent, instituti, Guisio potissimum suspecti erant; iique ut aliquando dimitterentur, curaverat. Ex his septem vel octo reliquis audaciores ad se Rex vocat: de praesentium rerum statu docet; quæ in ipsum, atque adeo in universum regnum foederati moliantur, exponit; quæ agere velit, imperat. Haud multo post Guisium adcerfit; quem eo statim nuntio perculsum expalluisse ferunt; attamen cubiculum Regis conclavi proximum ingressus, custodias præter morem dispositas conspicatus, diffidentia majori oborta, pedem ne referret, hæsitabundus substitit. At rursus spiritu ac vigore sumpto, propius accessit; ex nobilitate Lognacum nomine, sibi antea suspectum, intuitus, magis magisque perculsus est. Is cum aliis ad id selectis imperata Regis faciunt; irrumpentes momento Ducem prosternunt; gladiis ac pugionibus confodiunt atque obtruncant. Vehementi statim clamore oborto, Cardinalis Guisius, Ducis frater, cum aliquot e suis ex aula, in qua erat, ingenti terrore correptus, ut sibi consulat, repente sese proripit; a Scotorum custodia una cum Borbonio Cardinali, Janvilio Principe, Elbeufio Duce, Lugduni Archiepiscopo, comprehenditur. Ad hæc Pericortius, Guisii a secretis, cum supplicibus libellis scriptisque capitur. Improviso hoc atque inopinato eventu tota civitas commota, quotquot comitiis intererant attoniti; at plerique, Duce extincto, actam tragœdiam arbitrabantur. Verum cum Cardinalis, gravi adeo ruina in præceps labente domo, nimio fratris dolore impotens, multa irarum, multa minarum verba in Regem effudisset, fraterni criminis reus habitus, haud multis interjectis horis in carcere, Henrici iussu, necatur. Eo audito, Joannes Franciscus Maurocenus, Pontificis legatus, Regem adit; in anathematis sententiam incidisse obnuntiat; Borbonium Lugdunensemque e carceribus dimitti petit; a Pontifice errati veniam petere admonet. Cui Henricus: *Supremis Principibus licere, cum de gravissimis criminibus agitur, in omnes sibi subjectos animadvertere; seque Pontificum privilegio munitum a fidelium communionem amoveri non posse*, respondit. Blæsis acta, illico missis in singulas provincias literis, vulgari curat; Carolum May-

*Guisius
Dux Regis
iussu inter-
ficietur, &
foederati
proceres
comprehen-
dentur.*

*Guisii Car-
dinalis ca-
des.
Joannes
Franciscus
Mauroce-
nus, Ponti-
ficis legatus,
Regi ana-
thema ob-
nuntiat.*

nium